

Arrest

nr. 135 685 van 19 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 30 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 juli 2014 met referentienummer 43977.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 04/05/1985 in Luali. U vertrok daar toen u 5 jaar was om in Luanda bij uw zus te gaan wonen. U woonde in Luanda in Bairro Palanca bij uw zus, haar man en haar kinderen. U verklaarde dat de man van uw zus, (S.T.), voor (A.B.B.) werkte als coördinator van het Forum Cabindes para o Dialogo. Er vonden regelmatig

vergaderingen plaats in het huis waar u woonde en tijdens die vergaderingen kookte u en diende u het eten op. Op een van die vergaderingen, op zaterdag 15 januari, vernam u dat er werd gepland om Pastoor (K.), een lid van het FLEC, te ontvoeren. U besloot die informatie door te spelen naar een kennis van u, (M.S.), die u in contact bracht met (K.) die op dat moment in Pointe Noire was. U kon hem waarschuwen waarna hij naar Zuid-Afrika vluchtte. Op 12 november 2011 vernam u op een andere vergadering dat er plannen waren om 2 commandanten van het FLEC te ontvoeren, commandant (N.) en commandant (C.). U speelde deze informatie opnieuw door aan (M.S.). U vertelde toen aan uw vriendin (H.D.R.) dat u deze informatie had doorspeeld aan het FLEC. (H.D.R.) vertelde dit aan haar vriend, (D.M.), de zoon van (A.B.B.). Zo kwam (A.B.B.) dit te weten en die belde daarop naar uw schoonbroer om te zeggen dat u een verraadster was en hij stuurde ook 2 politieagenten naar u thuis. U nam dan op 13 november 2011 het vliegtuig in Luanda naar Cabinda, waarna u met de auto naar Congo ging en daar op 19 november het vliegtuig nam naar België. U kwam in België aan op 19 november en vroeg er asiel aan op 21 november 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat uw broer voor (A.B.B.) werkte, van het FLEC Renovada. Gevraagd naar wat uw broer dan precies deed, zei u dat hij coördinator was van het Forum Cabindes para o Dialogo. U zei dat het FLEC Renovada en het Forum Cabindes para o Dialogo hetzelfde zijn. U verklaarde verder dat uw broer provinciaal coördinator was bij Forum Cabindes para o Dialogo voor de kern in de hoofdstad, dat hij dus mensen bijeen bracht (zie gehoorverslag CGVS p9-10). Toen u werd gevraagd waar de vergaderingen bij u thuis over gingen, zei u dat die gingen over het mobiliseren van mensen, en dat er ook andere vergaderingen waren over de strijd tegen het FLEC FAC, dat ze wilden aantonen dat ze Cabinda konden redden. Gevraagd wat ze daarover dan zegden, kon u enkel antwoorden dat u de informatie had doorspeeld dat ze (K.), commandante (N.) en commandante (C.) wilden ontvoeren (zie gehoorverslag CGVS p12). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat het FLEC Renovada en het Forum Cabindes para o Dialogo twee verschillende organisaties zijn. Het FLEC-Renovada, waarvan (A.B.B.) inderdaad de voorzitter was, bestaat niet meer sinds 2004 nadat ze samen met het FLEC FAC het FLEC werden, onder leiding van N'Zita Thiago en (A.B.B.) werd dan de secretaris generaal van het FLEC. Het Forum Cabindes para o Dialogo werd opgericht in 2004 en bestond uit het FLEC Renovada, het FLEC FAC (die dan samen het FLEC vormden) en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld uit Cabinda en vertegenwoordigers van de katholieke kerk van Cabinda met als doel vredesonderhandelingen te voeren met de Angolese regering. Het FLEC Renovada en het Forum Cabindes para o Dialogo zijn dus duidelijk twee verschillende organisaties. U verklaarde dat, toen u op 15 januari vernam dat er plannen waren om (K.) te ontvoeren, u naar iemand belde die u kende in Pointe Noire, (M.S.). Hij wist waar (K.) was en zo kon u telefonisch contact met (K.) hebben om hem te waarschuwen. Hierna vluchtte pastoor (K.) naar Zuid-Afrika, iets wat u werd verteld door (M.S.) (zie gehoorverslag CGVS p.13-14). Toen u gevraagd werd hoe u deze (M.S.) kende, kon u ondanks herhaaldelijk aandringen en meermaals dezelfde vraag gesteld te zijn, niet uitleggen hoe u deze man kende. Eerst zei u dat u hem kende omdat "we landgenoten zijn, hij is ook van Cabinda". Dan zei u dat u hem kende omdat "jullie van dezelfde stad zijn", dan zei u dat hij bij jullie thuis kwam en dat jullie al bevriend waren. Gevraagd waarom hij bij jullie thuis kwam, was uw antwoord dat jullie dezelfde ideeën hebben, jullie komen alle twee van Cabinda en waren al bevriend en dat hij ook niet akkoord was met het FLEC Renovada. Gevraagd waarom hij dan bij jullie thuis kwam als hij niet akkoord was met het FLEC Renovada, zei u dat jullie allemaal van Cabinda waren en dat het daar niets mee te maken heeft (zie gehoorverslag CGVS p13-14 &16). **Hier blijkt dus duidelijk dat ondanks het feit dat u meerdere keren de kans hiertoe geboden werd, u niet kon uitleggen hoe u deze man, (M.S.), die in uw asielrelaas nochtans een cruciale rol speelt, zou (hebben leren) kennen.**

Toen u werd gevraagd of uw vriend, (M.S.), dan in het FLEC zat, was uw antwoord dat "alle Cabindezen FLEC FAC zijn" (zie gehoorverslag CGVS p15). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat pastoor (K.) de vicepresident is van het FLEC. Indien (M.S.) inderdaad (K.) kon contacteren zou dit er moeten op wijzen dat hij zelf een belangrijke positie inneemt in het FLEC. Ondanks dat u verklaarde hem al lange tijd te kennen kon u niet zeggen wat zijn functie was in het FLEC, toen u deze vraag gesteld werd was uw antwoord opnieuw dat "heel Cabinda FLEC is". Gevraagd naar wat zijn functie dan is in het FLEC zei u dat hij gewoon in het consulaat werkt en dat hij het niet eens is met het werk van FLEC Renovada (zie gehoorverslag CGVS p16). Zoals hierboven al aangehaald, bestaat het FLEC Renovada niet meer sinds 2004 en is (A.B.B.) dus ook geen leider meer van het FLEC Renovada. Bovendien weet uw antwoord dat "alle Cabindezen FLEC zijn" helemaal niet te overtuigen, en was dit ook geen antwoord op de aan u

gestelde vraag. Indien u hem al zo lang zou kennen en indien hij de eerste persoon zou zijn die u opbelt wanneer u de vicepresident van het FLEC wil waarschuwen voor een ontvoering, dan mag er toch verondersteld worden dat u iets gedetailleerder uitleg zou kunnen geven over de functie van (M.S.) in het FLEC. Immers, indien, zoals u verklaarde, alle Cabindezen FLEC waren, dan had u ook een willekeurige Cabindees kunnen opbellen om pastoor (K.) te waarschuwen. Waarom u dan precies (M.S.) opbelde kan u niet uitleggen.

U had eerder bij DVZ verklaard dat u had vernomen dat pastoor (K.) in België verblijft (zie verklaring DVZ p.3). Toen u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd hoe u dat wist, zei u dat u had horen vertellen dat hij hier in Europa woont, maar dat u het niet zeker wist. U verklaarde verder dit te weten omdat (M.S.) u dit verteld had, want hij heeft altijd contact met pastoor (K.). U verklaarde ook geen contact te hebben opgenomen met pastoor (K.) in België want u had geen gegevens, u had nog van niemand informatie gekregen. Toen u gevraagd werd of u dat niet gevraagd hebt aan (M.S.), uw vriend uit Pointe Noire, zei u: "nee, hij heeft geen exacte informatie" (zie gehoorverslag CGVS p.15). **U verklaarde dus enerzijds in contact geraakt te zijn met pastoor (K.) in Pointe Noire door gewoon naar uw vriend (M.S.) te bellen, daarna wist deze dat (K.) naar Zuid-Afrika gevlucht was, en deze wist u ook te vertellen dat (K.) in België woont. Maar anderzijds hebt u nog geen contact kunnen opnemen in België met (K.) omdat (M.S.) volgens u geen exacte informatie zou hebben. Uw verklaringen hierover komen allerminst geloofwaardig over.**

U verklaarde dat (A.B.B.) op de hoogte was van het feit dat u informatie zou doorgespeeld hebben naar het FLEC omdat u dit zou gezegd hebben aan uw vriendin (H.D.R.) die het op haar beurt aan haar vriend vertelde, (D.M.), die het dan aan zijn vader, (A.B.B.) zou verteld hebben (zie gehoorverslag CGVS p11&17). Dat u aan de vriendin van de zoon van (A.B.B.) zou toegegeven hebben dat u informatie, die u verkreeg op de vergaderingen bij u thuis, zou doorgespeeld hebben aan het FLEC, is weinig aannemelijk. U verklaarde dit ook aan niemand anders verteld te hebben (zie gehoorverslag CGVS p18). U verklaarde (H.D.R.) niet heel goed te kennen en ook nooit bij haar thuis te komen (zie gehoorverslag CGVS p11). En toch zou u haar verteld hebben dat u het FLEC waarschuwde over de ontvoering plannen die (A.B.B.), de vader van haar vriend, besprak tijdens de vergaderingen bij u thuis. Door dit te vertellen aan (H.D.R.) nam u een enorm risico, aangezien haar vriend de zoon was van (A.B.B.), en dit terwijl u zelf aangaf haar niet zo goed te kennen. Toen u gevraagd werd of u dat niet gevaarlijk vond, om deze informatie door te geven aan uw vriendin (H.D.R.), zei u dat jullie gesprekken hadden met elkaar want zij was ook van Cabinda. U gaf verder aan daar met niemand anders over gesproken te hebben maar wel met (H.D.R.) omdat "jullie goede gesprekken hadden" (zie gehoorverslag CGVS p18). **Dat u dan uitgerkend aan uw vriendin (H.D.R.) zou vertellen dat u informatie doorgespeeld zou hebben aan het FLEC komt allerminst geloofwaardig over aangezien zij de vriendin was van de zoon van (A.B.B.), en u daarmee een onnodig groot risico zou genomen hebben. Bovendien kan uw uitleg waarom u dit zou verteld hebben aan (H.D.R.), namelijk dat jullie allebei van Cabinda zijn en jullie goede gesprekken hadden, allerminst overtuigen.**

Daarbij moet hier toch wel op gemerkt worden dat het weinig waarschijnlijk is dat (A.B.B.), een voormalig FLEC leider en nu staatssecretaris voor de mensenrechten in Angola, de strijd tegen het FLEC in Cabinda zou coördineren met leden van het Forum Cabindes para o Dialogo vanuit een privéwoning in Luanda. De strijd tegen het FLEC lijkt eerder een taak te zijn voor de Angolese veiligheidsdiensten, de politie of het leger. Uw uitleg hiervoor was dat (A.B.B.) met het MPLA werkt en mensen eropuit stuurt om mensen te elimineren. Als uitleg waarom Bembe, als staatssecretaris voor de mensenrechten, zich zou bezighouden met het elimineren van FLEC leden, verklaarde u dat hij wel FLEC Renovada is en dat dit ook niet officieel is, "officieel weten ze ook niet dat hij die bevelen geeft". U verklaarde verder dat het FLEC Renovada nog steeds bestaat, ondanks het feit dat er niet meer veel beweging is (zie gehoorverslag CGVS p17). **Volgens uw verklaringen gaf (A.B.B.) deze bevelen dus omdat hij nog steeds in het FLEC Renovada zou zitten, een organisatie die niet meer bestaat sinds 2004.**

U weet dus niet aannemelijk te maken dat u een vriend zou hebben, (M.S.), die in het FLEC actief zou zijn aangezien u niet kon uitleggen hoe en van waar u die vriend zou kennen, en u niet kon uitleggen wat zijn functie in het FLEC is. U kon bovendien het verschil niet maken tussen het FLEC Renovada en het Forum Cabindes para o Dialogo, 2 organisaties waarin (A.B.B.) een rol gespeeld heeft. Het verschil tussen deze twee organisaties is nochtans groot aangezien FLEC Renovada een organisatie was die tegen de Angolese staat vocht en het Forum Cabindes para o Dialogo een overleg forum was tussen de Angolese overheid en verschillende Cabindese organisaties om vrede te bewerkstelligen in Cabinda. Bovendien weet u niet aannemelijk te maken dat (A.B.B.) als staatssecretaris voor de mensenrechten zich bezig zou houden met het elimineren van FLEC leden in Cabinda aangezien uw uitleg hiervoor was dat (A.B.B.) niet alleen staatssecretaris is voor de mensenrechten maar ook FLEC Renovada, een organisatie die sinds

2004 niet meer bestaat. Aangezien uw beweerde problemen gelinkt zijn met en voortvloeien uit deze ongeloofwaardige elementen in uw asielrelaas, kan ook geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen betreffende die problemen.

U legde tot slot geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster maakt eerst de volgende voorafgaande opmerking:

"In het algemene dient vastgesteld te worden dat er op zeer oppervlakkige manier besluiten worden getrokken, namelijk na vergelijking van een aantal feitelijke verklaringen over de politieke situatie door verzoekster –die zich niet met politiek inhoudt maar door haar positie wel van nabij aan gevoelige informatie kon komen- enerzijds en een simplistische voorstelling van de politieke constellatie anderzijds. Met andere essentiële gegevens wordt zeer weinig of niets gedaan : Verzoekster is afkomstig uit Cabinda; haar ouders wonen er nog steeds; haar afkomst wordt niet in twijfel getrokken. Verzoekster verklaarde ingewoond te hebben bij haar zus en diens echtgenoot, (S.T.), een directe vertrouweling van (A.B.B.), die voor deze laatste werkte als coordinator van het FCD. Ten huize van (S.T.) vonden allerlei kleinere vergaderingen plaats, veelal informelere. Uit de analyse blijkt echter niet of deze verwantschapsbanden al dan niet in twijfel worden getrokken, en er kan slechts betreurd worden dat er niet dieper werd ingegaan op een aantal pertinente gegevens die wellicht in dat kader hadden kunnen verzameld worden. Hoe dan ook is dit een feitelijk gegeven dat essentieel is om de positie én de geloofwaardigheid en plausibiliteit van het vluchtverhaal af te toetsen; nochtans is de analyse niet duidelijk ivm de positie die het CGVS in dit verband inneemt. Verzoekster verklaarde aanwezig te zijn geweest op de vergadering van 15/1/2011 ; zij kon de namen noemen van diegenen die aanwezig waren en die opdracht gaven voor het ontvoeringsplan; verder werden over die vergadering echter geen concrete vragen gesteld... Zij verklaarde ook op de vergadering van 12/11/2011, waarbij de ontvoering van nog 2 commandanten van het FLEC werd besproken, aanwezig te zijn geweest maar concreet werden daar zo goed als geen bijkomende vragen over gesteld; (bvb wie was aanwezig, hoe verliep die vergadering, wat werd er precies gezegd.) Ook ivm de "missies" waarvan verzoekster klaarblijkelijk wel al meer dan eens gehoord had werden geen bijkomende vragen gesteld, noch werd zij bijkomend gerustgesteld omtrent het vertrouwelijk karakter toen zij vertelde over "geheimen" (p.16). Het spreekt voor zich dat verzoekster zichzelf maar ook haar zus in een zeer moeilijke positie heeft gebracht en dat zij de gevolgen destijds nooit heeft kunnen inschatten maar haar zus is nog steeds getrouwd met (S.T.) gehuwd is en de gebeurtenissen hoe dan ook voor heel wat spanningen binnen de familie hebben gezorgd; Verzoekster is van mening dat er besluiten werden getrokken op basis van een onvolledige analyse van haar dossier, bij gebrek aan volledige informatie omtrent haar profiel en alle omstandigheden die de vluchtmotieven hebben omringd. Anderzijds is het zo dat de stelling dat Flec Renovada een "organisatie" is die niet meer bestaat sinds 2004 een stelling is die gebaseerd wordt op een aantal gedateerde bronnen, zonder dat er enige aandacht is voor de complexe politieke constellatie én in die context het onderscheid tussen officiële standpunten en functies enerzijds en manoeuvres allerhande anderzijds; Het mag duidelijk zijn dat er nog steeds zéér veel rivaliteiten zijn en dat de strijd voor de onafhankelijkheid/autonomie van Cabinda verre van afgelopen is;"

Verzoekster vestigt er de aandacht op dat niet haar broer maar haar schoonbroer voor (A.B.B.) werkte. Verder merkt zij op dat zij herhaaldelijk verklaarde dat zij geen politicus is en niet op de hoogte is van de ingewikkelde machtsverhoudingen en/of standpunten van de verschillende actoren, met dien verstande dat zij van Cabinda is en het FLEC alsook de Cabindese bevolking steunt. Zij is, net als pastoor (K.), afkomstig van het noorden van Cabinda, terwijl (A.B.B.) uit het zuiden afkomstig is. Zij stelt dat het feit dat zij niet precies het onderscheid kan duiden tussen FLEC Renovada en Forum Cabindes para o Dialogo (hierna: FCD) van ondergeschikt belang is, temeer daar veel anciens van FLEC Renovada deel uitmaken van FCD. Zij wijst erop dat zij wel precieze en feitelijke informatie kan geven over haar schoonbroer en zijn activiteiten en relaties. Hierop kon volgens haar verder worden ingegaan, doch dit werd nagelaten. Zij meent dat geen enkele aandacht werd gegeven aan haar verklaring dat "(A.B.B.) nog steeds Flec Renovada is, dat dat niet officieel is" en dat het nog wel bestaat, ook al is er niet veel beweging meer en stelt het niet veel meer voor.

Verder meent verzoekster dat zij niet om het even welke Cabindees had kunnen opbellen om de waarschuwingsboodschap aan vicepresident (K.) over te brengen. Dit is volgens haar een absurde gevolgtrekking. Zij stelt dat zij (M.S.) al van kindsbeen af kende, dat hij afkomstig is uit hetzelfde dorp en tot dezelfde stam behoort. Hij bezocht haar regelmatig als hij in Luanda was, werkte op het consulaat in Pointe Noire en was het niet eens met de ideeën van (A.B.B.). Verzoekster merkt op dat (A.B.B.) uit het zuiden van Cabinda afkomstig is, terwijl zij en (M.S.) uit het noorden komen en er ook binnen Cabinda heel wat rivaliteiten zijn. In feite is (M.S.) een geheim agent van FLEC, aldus verzoekster. Zij wist ook dat hij contact had met de leiding van FLEC en precies daarom heeft zij hem opgebeld, wanneer zij het plan vernam om (K.) te ontvoeren. Uit haar verklaringen blijkt dat zij op bepaalde ogenblikken gearzeld heeft om dit soort zaken te vertellen.

Vervolgens stelt verzoekster dat zij verschillende keren navraag deed via haar sociaal assistente en andere raadgevers om contact op te nemen met (K.), maar er werd niet op haar vragen ingegaan en er werd steeds gezegd dat zij in elk geval eerst het gehoor moest afwachten. Ondertussen vond het gehoor plaats en was zij niet voorbereid; zij werd niet bijgestaan door een raadsman tijdens het gehoor, aldus verzoekster. Thans heeft zij wel contact kunnen opnemen met vicepresident (K.), samen met haar raadsman. Haar raadsman zal een getuigenis opstellen want hij kan de feiten bevestigen en toelichten. Omwille van zijn drukke agenda zal dit pas eerstdaags gebeuren. Verder vestigt verzoekster nogmaals de aandacht op haar gedetailleerde verklaringen omtrent het ontvoeringsplan met betrekking tot pastoor (K.) en de rol die zij gespeeld heeft om het plan te verijdelen. Zij stelt: *“enerzijds is het vreemd dat zij een dergelijke gevaarlijke rol heeft gespeeld, maar anderzijds kan dit gegeven nu door de betrokken partij worden bevestigd”*. Verzoekster acht het opmerkelijk dat zij, die voor het overige onwetend is over de algemene politieke constellatie, wel degelijk concrete en precieze informatie kon geven over haar familieleden en de vergaderingen die bij haar schoonbroer plaatsvonden, alsook de namen van andere belangrijke actoren, *“waaruit trouwens is gebleken dat zij die mensen kent...”* Dit alles maakt volgens haar haar relaas plausibel, ook al is het zeker geen alledaags verhaal.

Verzoekster bevestigt dat de informatie over haar rol aan (A.B.B.) ter ore kwam op de wijze zoals zij dit verklaarde tijdens het gehoor. Achteraf gezien is het onvoorzichtig gebleken en had zij er beter aan gedaan te zwijgen, aldus verzoekster. Zij meent dat het niet zo vreemd is dat zij haar mond in die vertrouwelijke context voorbij praatte en dat zij wellicht nog naïef was: *“zoals ze verklaarde kende ze (H.D.R.) al van voor deze een relatie aanging met de zoon van (A.B.B.) en onder vrouwen hadden zij gesprekken over alles en nog wat, maar uiteraard ook over het lot van de Cabindezen.”* Zij wijst er nog op dat zij dit aan niemand anders vertelde en dat zij er echt niet van uitging dat (H.D.R.) dat aan haar lief zou verraden.

Verder wijst verzoekster erop dat zij duidelijk verklaarde dat de vergaderingen waarop de gezegde plannen gesmeed werden, in de privéwoning van haar schoonbroer doorgingen, doch *“als het ging over andere activiteiten, dan deden ze het op een andere plek, project nova vida”*. Hieruit kan men volgens verzoekster afleiden dat het om geheime vergaderingen ging, die niet gebeuren in zijn functie van staatssecretaris voor de mensenrechten, maar die kaderen in de interne rivaliteiten. Verweerders beoordeling is volgens verzoekster subjectief en houdt onvoldoende rekening met de feitelijke omstandigheden die nochtans door haar duidelijk geschetst konden worden en die zij nog duidelijker had kunnen toelichten, mochten daaromtrent vragen zijn gesteld.

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoekster samen met een aanvullende nota een verklaring van pastoor (K.) neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad merkt op dat verzoekster geen enkel begin van bewijs bijbrengt ter staving van haar voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande haar voorgehouden reisweg naar België.

Dit klemde des te meer daar verzoekster verklaarde haar identiteitskaart en haar Cedula Pessoal bij haar zus in Angola te hebben achtergelaten en dat zij nog contact heeft met de broer die haar reis regelde (gehoorverslag CGVS, p. 6, 7 en 9). Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster in staat is haar identiteitsdocumenten te laten bezorgen, minstens dat zij een afdoende verklaring geeft waarom zij dit niet zou kunnen, *quod non in casu*.

Waar verzoekster stelt dat de stelling dat FLEC Renovada een organisatie is die niet meer bestaat, gebaseerd wordt op gedateerde bronnen, zonder dat aandacht wordt besteed aan de complexe politieke constellatie en het onderscheid tussen officiële standpunten en functies enerzijds en manoeuvres anderzijds, dient opgemerkt dat verzoekster geen enkel stuk bijbrengt waaruit blijkt dat de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie dienaangaande (zie map 'Landeninformatie') onjuist of achterhaald is, noch stukken die haar stelling kunnen onderbouwen dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de officiële standpunten en functies enerzijds en manoeuvres anderzijds. Bovendien heeft verzoekster hieromtrent doorheen haar gehoor op het CGVS nooit melding van gemaakt, doch verklaarde zij wel degelijk dat FLEC Renovada en FCD dezelfde organisatie zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 10). Aldus komt verzoekster niet verder dan het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen evenwel de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Dat zij geen politicus is en niet op de hoogte is van de ingewikkelde machtsverhoudingen en/of standpunten van de verschillende actoren, doet hieraan geen afbreuk. Gelet op het feit dat verzoekster omwille van beweerdde problemen met personen die zij linkt aan FLEC Renovada en FCD in België internationale bescherming vraagt, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij zich de moeite getroost om zich omtrent deze organisaties terdege te informeren en op de hoogte te zijn van de verschillende (politieke) standpunten van deze personen.

Wat betreft (M.S.) stelt verzoekster dat hij in feite een geheim agent van FLEC is en dat zij hem daarom opgebeld heeft. Wanneer verzoekster tijdens haar gehoor op het CGVS echter gevraagd wordt wat de functie van (M.S.) in het FLEC is, antwoordt zij: *"Hij werkte echt gewoon in het consulaat, maar hij was het niet eens met het werk van FLEC Renovada."* (gehoorverslag CGVS, p. 16). Aangezien verzoekster tijdens haar gehoor nergens melding maakte van het feit dat (M.S.) een geheim agent van FLEC zou zijn, komt zij in onderhavig verzoekschrift niet verder dan een gekunstelde *post factum*-verklaring, die evenmin van aard is de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Waar verzoekster stelt dat zij op bepaalde ogenblikken getwijfeld heeft om dergelijk zaken te vertellen, dient opgemerkt dat haar bij aanvang van het gehoor duidelijk werd gemaakt dat alles wat zij tijdens het gehoor zegt, vertrouwelijk is en dat dit door alle aanwezigen gerespecteerd moet worden (gehoorverslag CGVS, p. 2).

Wat betreft pastoor (K.) stelt verzoekster dat zij verschillende keren navraag deed via haar sociaal assistente "en andere raadgevers", maar dat hier niet op werd ingegaan. Dit blijkt evenwel niet uit haar verklaringen tijdens haar gehoor. In het gehoorverslag staat immers slechts te lezen: *"Hoe hebt u geprobeerd om contact met hem te zoeken? Ik weet het niet, ik heb geen gegevens, ik heb nog van niemand informatie gekregen. Heeft u dat niet gevraagd aan uw vriend in Pointe Noire? Neen, hij heeft geen exacte informatie."* (gehoorverslag CGVS, p. 15). De bestreden beslissing stelt dan ook terecht: *"U verklaarde dus enerzijds in contact geraakt te zijn met pastoor (K.) in Pointe Noire door gewoon naar uw vriend (M.S.) te bellen, daarna wist deze dat (K.) naar Zuid-Afrika gevlucht was, en deze wist u ook te vertellen dat (K.) in België woont. Maar anderzijds hebt u nog geen contact kunnen opnemen in België met (K.) omdat (M.S.) volgens u geen exacte informatie zou hebben. Uw verklaringen hierover komen allerminst geloofwaardig over."* De verklaring van pastoor (K.) die verzoekster ter terechtzitting neerlegde (rechtsplegingsdossier, stuk 8), heeft duidelijk een gesolliciteerd karakter. De verklaring vermeldt op geen enkele wijze enig concreet element van verzoeksters daden, laat staan het feit dat zij hem verwittigde omtrent een op stapel staande ontvoering. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielsrelaas te herstellen. Bijgevolg is de ter terechtzitting neergelegde verklaring van (K.) niet van aard de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Wat betreft haar verklaring dat zij aan (H.D.R.) vertelde dat zij informatie doorgaf die zij op de vergaderingen bij haar schoonbroer opving, voert verzoekster aan dat zij achteraf gezien onvoorzichtig was en wellicht nog naïef was. Zij zouden onder vrouwen gesprekken gehad hebben *"over alles en nog wat, maar uiteraard ook over het lot van de Cabindezen"*. De Raad merkt evenwel op dat verzoekster tijdens haar gehoor verklaarde dat zij en (H.D.R.) niet over privé-zaken spraken (gehoorverslag CGVS, p. 12), terwijl zij later verklaarde dat zij en (H.D.R.) goede gesprekken hadden (gehoorverslag CGVS, p.

18), hetgeen niet met elkaar valt te rijmen. Wat er ook van zij, de bestreden beslissing wijst er terecht op dat het niet aannemelijk is dat verzoekster door haar acties te vertellen aan (H.D.R.), die *nota bene* de partner is van de zoon van (A.B.B.), een dergelijk groot risico zou nemen. Zij slaagt er noch tijdens haar gehoor, noch in onderhavig verzoekschrift in hiervoor een afdoende verklaring te geven.

Verzoekster stelt in onderhavig verzoekschrift nog het volgende: *“Verzoekster heeft duidelijk verklaard dat de vergaderingen waarop de gezegde plannen gesmeed werden in de privé woning van de schoonbroer doorgingen doch “als het ging over andere activiteiten, dan deden ze het op een andere plek, projet nova vida” (p. 12) Hieruit kan men afleiden dat het inderdaad om geheime vergaderingen gaat , die niet gebeuren in zijn functie van staatssecretaris voor de mensenrechten maar die kaderen in de interne rivaliteiten. Hoe dan ook is deze beoordeling subjectief en houdt zij onvoldoende rekening met de feitelijke omstandigheden die nochtans door verzoekster duidelijk konden geschetst worden, én die zij nog duidelijker had kunnen toelichten, mochten daaromtrent vragen zijn gesteld;”* Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat hoger reeds kwam vast te staan dat verzoekster er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen waarin gesteld wordt dat zij niet het correcte onderscheid maakt tussen FLEC Renovada en FCD, hetgeen fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Gelet op de devolutieve werking van het beroep en voormelde vaststellingen, dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS